

παραμάζωμα

παραμάζωμα, το, ουσ. [<παραμαζώνω], η φόρα: «θα πηδήξουμε χωρίς παραμάζωμα».

- *παίρνω παραμάζωμα*, παίρνω φόρα: «για να πηδήξει το χαντάκι, πήρε δέκα μέτρα παραμάζωμα».

- *παίρνω παραμάζωμα (κάποιον ή κάτι)*, **α.** μαλώνω, κατσαδιάζω έντονα κάποιον: «μόλις γύρισε μεθυσμένος στο σπίτι, τον πήρε τέτοιο παραμάζωμα ο πατέρας του, που ακούστηκε σ' όλη τη γειτονιά». **β.** νικώ κάποιον και τον καταδιώκω: «μόλις κατάλαβε πως δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα, το 'βαλε στα πόδια, αλλά τον πήρα παραμάζωμα και λίγο πιο κάτω τον έπιασα». **γ.** παρασύρω στο διάβα μου: «θέλησαν να τον συγκρατήσουν, αλλά τους πήρε παραμάζωμα || όπως έτρεξε για να βγει απ' το καφενείο, πήρε παραμάζωμα τις πιο πολλές καρέκλες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας